

bach, jenu swjernu Nutyrnoscz wubudziły; da
 snadź zenje njebychmy nascheinu Ertej melczecz
 dali, alje my bychmy, to nam szczeczich Njebeś
 pschipoštane Kwalenje, sažo we naschim Mod-
 lenju, tym Wobydlerjam teho swjateho Mje-
 sta, pschirostali. Njemyslcze sebi schaf, naj-
 lubschi Poštucharjo! so tu to, wot czohož ja
 nietko ryczu, podarmo je, nje! dy bychmy my
 sebi drudy na tajku Swjatoscz myslili, da by
 wjeszje nasche Modlenje nutyrnische byto, a niź
 tak liwke; dy bychmy my tamne, sa nas cziche,
 Kwalenje, wot kotrehož te czecze Njebeśa potne
 su, tedy štyscheli, dyž nascha njeđakomna
 Semja melczi. Alje wy byschcze tolla tejšch,
 hač runje wot teho swjateho Mjesta daloko scze,
 tajke cziche Pschipowedanje Božeje Kwalby spro-
 semicž moli, dy byschcze jeno to Sstowo Bože
 huszišcho lasowali; pschetož, wono je potne teho
 sameho, a we nim je to pschipowedanje Bożej
 Czesczje derje Krosemenju. Ze Njebeśa wupo-
 wedaju Božu Czescz.

Dajcze pať nam tudy te Sstowa na jene
 druhe Waschnje wopomnicž. Wone tejšch
 hjeschcze jenu druhu Wuczbu sobu pschinieku.
 Ze Njebeśa wupowedaju Božu Czescz. Mo-
 žecze wy wasche Woczi K Njebeśam horje pos bje-
 nycz, a schitko to, schtož nanich Kwidzenju je,
 wobladacz? so wam do Myšlow pauncž nje-
 dyrbiato: kať wulki a potny Wudroszczje, dyrbi-
 ton Stworiczel teho Njeħa bycz! Poladajcze,
 swulkim Podziwanjom, na to Sstonzjo, a spo-
 dżiwajcze so hjeschcze bolje, na tym wulkim